

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Nemes Dénes (címe) ügyvéd által képviselt (felperes neve, címe) felperesnek a dr. Zentai Ágnes (címe) ügyvéd által képviselt (alperes neve, címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indult perében a Budapest Környéki Törvényszék 2012. március 12-én kelt 14.P.20.915/2011/7. számú ítélete ellen az alperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra további 24.000 (Huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetnek megfelelően megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes becsülethez, emberi méltósághoz és a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogait azzal, hogy a ... portálon közzétett írásában valótlanul állította, hogy

- "a ... Köztársaság hírügynöksége (...) ...-án Január végén lesz a magyarországi ... önkormányzatának ülése címmel hírt adott ki, amelyben az Országos ... Önkormányzat (...) eddigi elnöke, ... gátlástalanul félrevezeti a nyilvánosságot, kimondottan hazudik", továbbá valótlanul állította, hogy

- "az ... eddigi elnöke tehát hiába hazudik, a Magyarországi ... és szövetségeseinek nem volt több képviselője, ellenkezőleg, pontosan 13 képviselővel kevesebbje volt". A fentiekkel szemben a valós tény az, hogy a felperes a ...-nak az Országos ... Önkormányzat közgyűlése választásáról nyilatkozott, és az országos választáson a ... 15, az ... 14 mandátumot kapott.

Az alperest eltiltotta a további jogsértéstől és kötelezte arra, hogy elégtétel adásként az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül az ítélet rendelkező részét

a peres felek nevének feltüntetésével tegye közzé a ... portálon. Kötelezte továbbá az alperest, hogy az államnak külön felhívására fizessen meg 27.000 forint illetéket, valamint 15 napon belül a felperesnek 100.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjat.

Az ítélet indokolásában a Ptk. 75. § (1) bekezdésére, a Ptk. 76. §-ára és a Ptk. 78. § (1) és (2) bekezdésére hivatkozással megállapíthatónak ítélte, hogy a ... tudósítás részben a riporter kommentárját, részben a felperes nyilatkozatát tartalmazta, kizárólag a Magyarországi Országos ... Önkormányzati választásokra vonatkozóan. Az alperes által becsatolt ... honlap adatai szerint az országos választásokon az ... 227 szavazatot kapott és 14 mandátumot nyert el, míg a ... 249 szavazatot kapott és 15 mandátumot nyert el. A felperes tehát nem állított valótlan, amikor akként nyilatkozott, hogy a ... több szavazatot és több mandátumot nyert el az országos választásokon, hogy a Magyarországi ... több a képviselője, mint a további 5 vagy 6 szervezetnek együttvéve és ezáltal az ország civil térképe egy kicsit átrajzolódott.

Az alperes viszont valótlanul állította, hogy a felperes "hazudott", figyelemmel arra is, hogy az alperes nem csak az országos, hanem a területi eredményeket is elemezte, így nem azonos adatbázist vizsgált, mint a ... tudósítás, illetve a felperesi nyilatkozat.

Az alperes azzal, hogy valótlanul állította, hogy a felperes "hazudik" az országos választások eredményét illetően, megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát. Az alperes megfogalmazása kifejezőmódjában durván sértő, bántó, lealázó, ezért az alperes a felperes becsülethez és emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogait is megsértette.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontja alapján állapította meg a jogsértést, a b) pont alapján rendelkezett a további jogsértéstől való eltiltásról, még a c) pont szerint kötelezte az alperest elégtétel adására.

A perköltség viseléséről az Itv. 62. § (1) bekezdés f) pontja, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és a (6) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, amelyben annak megváltoztatását, a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

Arra hivatkozott, hogy nyilatkozatainak tartalma csak annyi volt, hogy a felperes a vele készített interjúban a választásokkal kapcsolatosan olyanokat állított, ami nem felelt meg a valóságnak, amellyel sértette az olvasók, hallgatók valóságnak megfelelő tájékoztatásához való jogát, valamint a választások azon résztvevőinek méltóságát, akik nem a felperes által előtérbe helyezett szervezetre szavaztak, illetve nem annak képviselőjében kerültek be az önkormányzatokba. A felperes a valós eseményeket leértékelő valótlan nyilatkozatot tett, amelyre válaszolva az

alperesi nyilatkozat hangneme talán kicsit eltúlzó volt, de a magyarországi közbeszéd eldurvulására figyelemmel nem volt szokatlannak nevezhető. A perben bizonyította, hogy a hivatalos választási eredmények alapján a felperes nyilatkozata nem felelt meg a valóságnak. Az ... egyetlen esetben szerzett több szavazatot és jutott eggyel több képviselői helyhez, míg minden másban a többi induló szervezet együttesen jelentősen több szavazathoz és mandátumhoz jutott. Ahhoz, hogy a felperes nyilatkozata ne legyen félrevezető, hangsúlyozni kellett volna, hogy csak az országos 15-14-es eredményre vonatkozott a megállapítása, az pedig, hogy a civil térkép a javukra rajzolódott át meg végképp nem állja meg a helyét. Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete egy semmivel alá nem támasztott megállapításon alapszik és a Pp. 221. § (1) bekezdésében részletezett indokolásbeli kötelezettségének sem tett eleget.

A ... által leadott hanganyagból egyértelműen kitűnik, hogy a felperes az egész választási folyamatról beszélt és két táborról szólt, miközben azt hangoztatta, hogy az ... nem létezik. Bár nem azonos név alatt, de a négy évvel ezelőtti választásokon a felperes által vezetett csoportosulás lényegesen jobb eredményt ért el, mint a 2010-es választásokon, így a civil térkép átrajzolásáról tett nyilatkozat is valótlan.

Az alperes utalt arra, hogy a felperes azon többszöri perbeli állítása, hogy ő egy nem létező szervezet (...) nevében nyilatkozott legalább olyan sértő, mint az a kifejezés, hogy hazudik. A felperes a perben semmilyen módon nem bizonyította, hogy nyilatkozata csak az országos eredményre vonatkozott. A fellebbezés elbírálásánál kérte figyelembe venni a fellebbezéshez csatolt bizonyítékait is.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Az újonnan becsatolt bizonyítékok vonatkozásában előadta, hogy arra való hivatkozásra az alperes a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján nem volt jogosult.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont következtetése és az így meghozott döntése is helyes volt. Az elsőfokú bíróság nem követett el olyan eljárási szabálysértést sem, ami a fellebbezés érdemi felülbírálatát akadályozta volna.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a másodfokú bíróság a következőket emeli ki.

A Ptk. 76. § alapján a személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti a becsület és az emberi méltóság megsértése. A becsület a személy társadalmi értékelését jelenti, annak megsértésére a személyt érintő valótlan, vagy a valóságot hamis színben feltűntető tényállítások alkalmasak elsősorban, de jogsértőnek minősülhet a közlés módja is.

A Ptk. 78. §-ában szabályozottak szerint jóhírnevet sért különösen, ha valaki más személyére vonatkozó, azt sértő valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel. A hírnév azokat az ismereteket jelenti, amelyek a személyről kialakult társadalmi értékelést befolyásolhatják. A személy híre csak akkor szolgálhat az értékeléshez reális alapként, ha azok a valóságot kifejező értékelések, tényállítások.

A perbeli esetben azt kellett megítélni, hogy az alperes által a felperesre tett azon tényállítás, miszerint a felperes "hazudik" valóságtartalommal bír-e és egyben sértő-e a felperesre nézve.

A Fővárosi Ítéltábla rámutat arra, hogy a perben az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy az általa használt kijelentés a valóságnak megfelelt. A felperes és az alperes nyilatkozatainak tartalmát értékelve egyértelműen megállapítható volt, hogy a felperes a ...-i országos választási eredményekről nyilatkozott, amely során a 2009. október elején zajlott helyi képviselő választásokon megválasztott képviselők szavaztak az országos jelöltekre. Az időpontot és a felperesi nyilatkozatot tekintve nem lehet kétséges, hogy a felperes az országos választási eredményekre utalt, amikor a valóságnak megfelelően jelentette ki azt, hogy a ... 15 mandátum alapján több szavazatot kapott, mint az összes többi szervezet együttvéve.

Nem tekinthető valótlan tartalmú nyilatkozatnak az sem, hogy a magyarországi civil térkép is átrajzolódott, az alperes ugyanis nem tudta megfelelő módon alátámasztani az ezzel ellentétes álláspontját. A Fővárosi Ítéltábla ebben a körben arra mutat rá, hogy a 2010-es választások alkalmával más szervezetek jelentek meg a képviselőválasztáson, így a tényleges összehasonlításnak nem is volt reális alapja.

A Fővárosi Ítéltábla is arra a következtetésre jutott, hogy az alperes felperesi interjújára adott nyilatkozatában valótlanul állította, hogy a felperes a ...-nak és ezen keresztül a tudósítást látó és olvasó embereknek is hazudott. A kifejezés azon kívül, hogy a valóság tartalmát az alperes nem tudta megfelelő módon alátámasztani egyben sértő is volt, alkalmas volt arra, hogy a felperes megítélését hátrányosan befolyásolja, a felperest a választók előtt lejárássa, megalázza. A politikai ellentétből adódó véleménykülönbség nem adhat felhatalmazást valótlan, más becsületét és jóhírnevét sértő állítások megfogalmazására.

A Fővárosi Ítéltábla ezért egyetértett az elsőfokú bíróság jogsértést megállapító rendelkezésével és az egyéb objektív jogkövetkezmények alkalmazásával.

Az alperes fellebbezéshez csatolt bizonyítékokra tekintettel a másodfokú bíróság azt emeli ki, hogy azok olyan adatokra vonatkoztak, amelyeknek már az elsőfokú eljárásban is rendelkezésre kellett volna állnia, ezen kívül a másodfokú bíróság

megítélése szerint nem voltak alkalmasak egyébként sem arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének jogsértő voltát alátámasszák.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésének megfelelően helybenhagyta.

A fellebbezési költségek viseléséről a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján határozott, figyelemmel arra, hogy az alperes a fellebbezésére 24.000 forint fellebbezési illetéket már lerótt.

Budapest, 2012. november 22.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke - előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.. Farkas Mária s.k.
bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő